

- 2) Dacă răspunsul la prima întrebare este afirmativ, cu rezultatul că cerința privind atașamentul este considerată, în general, ca fiind adecvată pentru asigurarea realizării obiectivului de integrare, este posibil în acest caz, fără a aduce atingere analizei restricției și cerinței de proporționalitate:
- (i) să fie aplicată o practică prin care, atunci când soțul cu permis de ședere în statul membru (persoana de referință) a venit pentru prima dată în Danemarca la vârsta de 12-13 ani sau mai târziu, în evaluarea legăturii persoanei de referință cu statul membru se acordă o pondere majoră următoarelor aspecte: faptul că persoana a avut fie o perioadă de ședere legală pe termen lung de aproximativ 12 ani în statul membru, sau a avut o perioadă de ședere și un loc de muncă stabil în statul membru, care implică un grad semnificativ de contact și comunicare cu colegii și clienții în limba statului membru și care a continuat fără întreruperi semnificative pentru cel puțin patru până la cinci ani, sau a avut o perioadă de ședere și un loc de muncă stabil care nu a implicat un grad semnificativ de contact și comunicare cu colegii și clienții în limba statului membru, care a continuat fără întreruperi semnificative pentru cel puțin șapte până la opt ani.
 - (ii) să fie aplicată o practică prin care să fie conferită o pondere împotriva îndeplinirii cerinței privind atașamentul situației în care persoana de referință a păstrat un atașament semnificativ față de țara sa de origine, prin faptul de a fi efectuat vizite frecvente sau îndelungate în țara de origine, în timp ce concediile de scurtă durată sau șederile în scop educațional să nu aibă o pondere împotriva acordării unui permis;
 - (iii) să fie aplicată o practică prin care să fie conferită o pondere considerabilă împotriva îndeplinirii cerinței privind atașamentul cazului în care există o așa-numită situație de „căsătorit, divorțat și recăsătorit”?

⁽¹⁾ Hotărârea Curții din 12 aprilie 2016, ECLI:EU:C:2016:247.

⁽²⁾ Hotărârea Curții din 10 iulie 2014, ECLI:EU:C:2014:2066.

Acțiune introdusă la 8 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-91/18)

(2018/C 142/45)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Kyratsou și F. Tomat, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— Declararea faptului că, prin adoptarea și menținerea unei legislații care supune

- i. produsul tsipouro/tsikoudià [rachiu din tescovină de viță-de-vie] fabricat de „distilatori permanenți” la o rată a accizei mai mică de 50 % din rata națională normală a accizei, în condițiile în care băuturile alcoolice importate din alte state membre sunt supuse unei rate normale a accizei, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolelor 19 și 21 și ale articolului 23 alineatul (2) din Directiva 92/83/CEE ⁽¹⁾, precum și ale articolului 110 TFUE, și
- ii. produsul tsipouro/tsikoudià [rachiu din tescovină de viță-de-vie] fabricat de „distilatori ocazionali” la o rată a accizei ulterior redusă, în condițiile în care băuturile alcoolice importate din alte state membre sunt supuse unei rate normale a accizei, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolelor 19 și 21 și ale articolului 22 alineatul (1) din Directiva 92/83/CEE și ale articolului 3 alineatul (1) din Directiva 92/84/CEE ⁽²⁾, precum și ale articolului 110 TFUE.

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

La 24 septembrie 2015, Comisia a adresat Republicii Elene un aviz motivat în care indica faptul că, în primul rând, prin supunerea produsului tsipouro/tsikoudià fabricat de „distilatori permanenți” la o rată a accizei mai mică de 50 % din rata națională normală a accizei, în condițiile în care băuturile alcoolice importate din alte state membre sunt supuse unei rate normale a accizei, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolelor 19 și 21 și ale articolului 23 alineatul (2) din Directiva 92/83/CEE, precum și ale articolului 110 TFUE și că, în al doilea rând, prin supunerea produsului tsipouro/tsikoudià fabricat de „distilatori ocazionali” la o rată a accizei ulterior redusă, în condițiile în care băuturile alcoolice importate din alte state membre sunt supuse unei rate normale a accizei, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolelor 19 și 21 și ale articolului 22 alineatul (1) din Directiva 92/83/CEE și ale articolului 3 alineatul (1) din Directiva 92/84/CEE, precum și ale articolului 110 TFUE.

Dispozițiile dreptului Uniunii privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice nu prevăd aplicarea unei rate reduse a accizei produsului tsipouro/tsikoudià. În plus, aplicarea unei accize ulterior reduse produsului tsipouro/tsikoudià fabricat de mici distilatori „ocazionali” nu este conformă cu dispozițiile aplicabile ale Directivei 92/83/CEE coroborate cu dispozițiile Directivei 92/84/CEE în materie. Legislația elenă în vigoare încalcă, prin urmare, aceste directive în această măsură. În același timp, aceasta încalcă articolul 110 alineatul (1) TFUE în măsura în care impune o taxare mai oneroasă a produselor alcoolice importate similare cu produsul tsipouro/tsikoudià, precum și articolul 110 alineatul (2) TFUE în măsura în care protejează în mod indirect produsul tsipouro/tsikoudià față de alte băuturi alcoolice importate în principal din alte state membre și care se află într-un raport de concurență cu acest produs local.

⁽¹⁾ Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice (JO 1992, L 316, p. 21, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 152).

⁽²⁾ Directive 92/84/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea ratelor accizelor la alcool și băuturi alcoolice (JO 1992, L 316, p. 29, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 159).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Köln (Germania) la 13 februarie 2018 – Klaus Manuel Maria Brisch

(Cauza C-102/18)

(2018/C 142/46)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamant: Klaus Manuel Maria Brisch

Întrebarea preliminară

Pentru solicitarea unui certificat european de moștenitor conform articolului 65 alineatul (2) din Regulamentul nr. 650/2012 ⁽¹⁾, utilizarea, prevăzută la articolul 1 alineatul (4) din Regulamentul de punere în aplicare a Regulamentului nr. 650/2012 ⁽²⁾, a formularului nr. IV (anexa 4) elaborat în conformitate cu procedura de consultare prevăzută la articolul 81 alineatul (2) din Regulamentul nr. 650/2012, este obligatorie sau doar facultativă?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor (JO 2012, L 201, p. 107)

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1329/2014 al Comisiei Europene din 9 decembrie 2014 de stabilire a formularelor menționate în Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor (JO 2014, L 359, p. 30)